

Állatvásár Dorozsmán

A mai teheneknek jobban megy a soruk mint a régi-eknek. Még a vásárba se ballagnak gyalog, nemhiába találták ki az autóhoz az utánfutót. Az eladók igencsak igyekeztek minél korábban elfoglalni egy jó forgalmas helyet. Minél inkább szem előtt a portéka, annál több az esély, hogy valaki belebotlik. A vevőknek amúgy is könnyű a tájékozódás, arra ballag, amerre bögést, visítást, mekegést, bégetést, netán nyerítést hall. A szombat délelőtti vásárból, akinek elég bankó lapult a belső zsebében, nem ment haza üres kézzel.

Az utánfutón öt malac futkározik, itt is több a helyük, mintha egy intenzív sertéstelepre hozta volna őket a gólya. A külső a megjelenés, nem utolsó szempont. A vörösbabosnak már el is kapta valaki a hátsó lábát, s el sem eresztette, inkább a belső zsebébe nyúlt. Gyorsan megy az üzlet, meg is jegyzi az egyik bámszokdó: — Amióta nincs passzus, olyan mintha csak egy tyúkot venne az ember.

A mihálytelki **Németh István** héthetes malacokat árul. Egyik fehér a másik vörös. Kikapós lett volna az anyjuk? A húspari vállaltól hatererért vett fajtisza kocától ez nem volt szép. Darabját ezerötven forintba tartja, nekem gyanús az ötven a végén, azt még tán el is engedné, ha komoly vevő lennék. Van még idő a piacból, de anynyi már látszik, hogy többen akarnak szabadulni az állataiktól, mint ahányan venni szeretnének. A gazda rokkantnyugdíjas, a boltból vesz minden takarmányt. Így nem sok haszon marad a három kocáján és malacain. Az időt valahogy agyon kell ütni, hát jószágot tart.

Egy sorral odébb három hónapos malacot nyalából egy idős ember. Háromszor fordul, s teli már a kis kettőrc — gondolnám. De, hopp már el is iramodott az utolsó. Leugrott a pótkocsiról, s irány az ember-tömeg sűrűje. Még tíz perc múlva is látom, hogy előbukkan, s jó izút fogócskázik kicselezi az alkalmi segítőt.

Nehogy valaki azt higgye, csak malacot árulnak erre felé. Egy hatalmas bernáthegyibe kapaszkodik a gazdája. A fajtisza két látért tízezerért. A jól gyere csak azért nem szomorú, mert maradt otthon két másik ugyanilyen kutyájuk. A pénzt sem akarják elprédálni, vérfrissítésként eredeti svájci kutyust szeretnének venni. A lakatosnak ez a pénzkereső hobbija, ebből a fajtából egy kiskutyát is el lehet adni 7-8 ezerért. Az igények differenciált kielégítése érdekében az olcsó áru sem hiányzik a kínálatból. Két cigánygyerek egy-egy nyalóbórs kiskutyát ajánl minden arrajárónak, csak egy húszas darabja.

Egy domaszéki tanyán élő, hetven felé haladó asszony a két kecskéjét árulja. A nagykerítésben el voltak eddig, de a télen már nem tudja őket gondozni. Ki tudja, ő is, hogy érzi magát. Az unokák kedvencei itt hevernek a lábainál, öszszekötözött lábakkal. A néinek is fájni fog a búcsú, a finom kecsketej után rá kell szoknia a bolti, zacskós tejre.

Egy három hónapos kiskibát többen nézegettek. Tizenháromezerért kérték érte, a zánkányzéki vevőjelölt ezeröttszázal kevesebbet ígért. Nem véletlen, mivel a jó vásárlásról ez a véleménye: szepet kispénzért, s

A tehenek sem ballagtak gyalog

már indult is egy másikat megkérni, mert a javát egykettőre elkapkodják. A vevőnek veszi, most „kezdik az életet”.

Visnyei Miklós, Zsanáról, első fias tehenet árul, az egyhetes borjúval együtt huszonöt ezerért. Van még otthon tizenöt tehenet ez is azért adja el, mert építkezik. Jó az idő, az ára még az idén a kőműves zsebébe vándorolhat.

Aki valamire való gazda, vagy tán most készül az lenni, egy csöndes tanyájában, vehet lovat, csikót is. Huszonézerért fél-éves deresben gyönyörködhet, s ha türelmes, kivárhhatja, hogy éves korára „kifakuljon”, megalmásodjon. Egy kisteleki fuvaros épp most számolja fel az ipart. Ötödszörre hozta el a lovat, a negyvenzert nem

adták meg érte: vagy az emberek pénze kevés, vagy túl sok már az autó. Ki tudja? Pedig a lószerszám alig várja az új tulajdonosokat. Van ott szerszám, minden méretben, munkára is és parádéra is. A részcsatos, kulcsos szerszám igazán nem drága tizenhat és fél ezerért, annak, aki a lövételre ennek már több mint dupláját áldozta.

Ha valaki ennyi mindentől sem vásárolt semmit, előfordul, hogy mégsem ment haza malacvétel nélkül. Igaz „magasabb feldolgozottsági” fokok hurka vagy kolbász alakjában. Pavilonokból egy egész sor várta azokat is, akiknél ennyiből tartott a szokásos havi állatvásár.

Tóth Szeles István

Polcrendszer

Van már fél éve, hogy elűnt szemem előtt a **Domus** polcrendszer, s mire újjáéledt, barnára pácoltatott, áraban megemelkedett, s a keresztségben a **Békés** nevet nyerte el. A hajdani Domust még volt szerencsém összeszerelni, pontosabban részt venni egy konstrukció létrehozásában, tanult cimborám új lakásában. Akkor nem gondolhattam, hogy e Domus ilyen névváltozáson mehet át, mert az az egynapos csata, amit említett személlvel (egyik végzettsége szerint testnevelő tanár) és a neves, válogatott cselgáncsozóval folytattunk a polcrendszer különböző tagjai ellen, csak megszólvé nevezhető **békésnek**: a polcrendszer különböző vastagságúak, a lábak csavarmentei más-más mélységűek és ferdek voltak, a csavarok pedig túl hosszúak az optimális szereléshez.

Így a 3-4 milliméter átmérőjű fémcavarok egy részét el kellett fűrészelnünk, a maradékot pedig nyögvenyelősen tekerésztük, míg hólyagos nem lett a tenyerünk. Közben történeteket hallgattunk meg a házigazdától: hogyan, milyen bürokratikus akadályokat átugorva jutott a polcrendszer elemeihez, hányszor kellett visszamennie reklamálni, ott mivel fogadták, és így tovább. Mondtam is neki, „d meg, öreg, ez a te történeted, van neki eleje, közepe, meg vége, csak ez a kis sztori annyiban trüfölnözik a normális helyek történetétől, hogy a közép túlméretezett.

Az értelmiségi elme emlékezte szelektív: a történet irodalmi formái fennmaradnak, a kellemetlen hétköznapiság pedig fölcsúvódik a tenvér hólyagjaival. Mire úrra föltűnt az immár átkeresztelt polcrendszer, az első között vásároltam a bútoraru-

házban. Az előzőeken kieltűnt szemem előtt, az el-árusító hölgy mindent elkövetett, hogy figyelemmel tudja kísérni konstuktivistá számnyalásom, amely még számomra is magas ivű volt néha. (Aki ezt nem érti, próbáljon összeállítani fejben, vagy papíron egy polcrendszert, s nevezze is meg annak tagjait!)

A háromnegyed óras sorbanállás alatt, mit a pénztárnál szenvedtem el, arra gondoltam: ennyi kellemetlenséget még elviseltem amellet, hogy a kifízetendő portékáért ki kell mennem a világ végére (Fonógyári út) a raktárba. Odakint ebédidő, a vásárló várjon türelmelemmel, s ne legyen ideges, amikor közlik vele, hogy a csavarok az áruházban vannak szíveskedjen visszaféradni. Szinte jelképes, hogy a vásárlás napján a reklamációs osztályon kellett kikuncsorognom a csavarokat. Hazafelé az előedetteség elfeledtette velem, hogy fél napomat rabolta el ez az ügy, hogy a raktárban percekig nem tudták, melyik a nekem járó típus a sok barna polc közül, hogy a tányércsörgésbe vegyülő hamos káromkodások elnyomni látogatókészséget, s végül örülnöm kellett, mert szintén az utolsó csavarokat vittem el, holott polc, láb a raktárban sorírozott számszám...

Odahaza aztán kiderült: a polcok nem egyforma vastagságúak, a ferde menetekbe pedig csak kinke-servesen sikerült beérteselni a csavarokat. Végül összeállt, megvalósult a terv földi mása, s ahogy fél-örömmel, félbánattal méregettem a művet, a helyenként ferde polcokat, látnom kellett: nem tökéletes ez a rendszer.

Dlusztus Imre

Fázunk-e a téltől?

1. Kazánháztűznézőben

„Este van, este van, ki ki nyugalomba”... csak ez a dinka kutyám nyüzsög, mert le akar menni, neki persze meg sem kottyan a szeptemberi hűvös éjszaka, a vacogásomat meg valami beleegyező morzejelnek nézi, úgy hogy megadóan bólogatok, mint „az epérfa lombja...” Na gyere te dög, fussunk, legalább kimelegszünk, aztán majd odafönt milyen jól fog esni a meleg vizes fürdő. Önkételemül is a csillagatlan ég alatti egyetlen „élő” felé, a folyton duruzsoló kazánházhoz — vagy, hogy szakszerű legyek, fűtőműhöz vezet az utam. Egyenletesen morgog a gázgőg, a bentről kilágitó fények biztatóak, biztonságot adnak. Néhányezünk közös kályhája — ezen a fertályon — szépen teszi a dolgát. Egy a huszonhat közül. Huszonhat, amely éjjel-nappal dolgozza 24 ezer 476 lakásnak ad meleg vizet, fűtést...

Még alig pihentük ki a nyarat, s az ősz is csak mutogatja körmeit, de már a télre gondolunk. Nem vagyunk egy kicsit pesszimisták? Bár ennyivel úsztuk volna meg tavaly az egész telet! Ki bánta volna, ha utólag a borulástát vétkes az egyetlen „fekete folt” a lencsén? Jó lesz hát most feltenni a kérdést: Fázunk-e a téltől? **Kovács Miklós**, a Városgazdálkodási Vállalat igazgatója szíve szerint nemet mondana, hisz jónéhány biztató jelet tud a felkészülés alapján, azonban inkább mértéktartó.

A felkészülés főszereplője számukra a nyarat jelentette, mert természetesen, hogy a kisebbik baj, ha néhány napra csak a melegvíz-szolgáltatás szünetel, mintha olykor tűrnak-faragnak, amikor fűteni is kell. A nyári karbantartásban ötvennél többen közel 48 ezer munkaórát dolgoztak. Sok ez, vagy kevés? Akinek otthon minden rendben, annak elég, akinél a meleg víz is hideg víz, annak ez a sok is kevés! Az igazgató szerint kevesen lesznek ilyenek.

A karbantartásokat a beruházásokkal egybehangolva végezték, s a felkészülési munkák között olyanok is szerepeltek, amelyek nyomán pontosabban követhetik a külső hőmérsékletváltozásokat. Több helyütt a levegőszennyezés és a zajártalom csökkentése érdekében is végeztek átalakításokat. Végül is már „célegyenesben” van a karbantartás csapata.

Nézzük a kazánokat sorjában: Tarjánban a 101-es épület alatti kazánházat a jövő héten 4-5 napos melegvíz-leállítás mellett megjavítják. (Ez egyébként a vállalat legtöbb fejfáját,

okozó kazánháza: teljes ráfizetés a cégnek, mert mint tömbfűtőmű „nem elégíti ki a távhőszolgáltatás pénzügyi feltételeit”. A házra nincs dotáció, mert nem 3 épületet fűt, így a lakók 28 forintos köbméterenként fizetett díja a cégnek 75 forintot jelent.)

A Tarján II. számú fűtőművet ugyancsak a jövő héten javítják, készen van viszont a Tarján III-IV-VI-és VIII-as fűtőmű. Az utóbbinál lesz még a zajszint csökkentése érdekében a ventilátor és égőcsere. Itt épült mintegy 6 millió forint értékben két nagy kémeny is.

Az Odessza lakótelepet ellátó II-es és III-as fűtőmű már rendben, az I. számú a jövő héten (a 16-ával kezdődő héten) kerül nemcsak áruvérsi képként kalapács alá, de fűró, véső alá. Algyón már el is fejezték a karbantartást, az Északi Városrész I/A és I/B ütemében épült fűtőművek pedig ugyancsak teljes üzemre képesen várják a telet. (És a távfűtési bevétel!)

Rókuson 620 újabb lakás távfűtésének biztosítása érdekében bővül a fűtőmű csaknem a dupla mennyiségű hő termelésére. A beruházás jelenlegi gazdája a Városi Beruházási Vállalat, kivitelezője a Délép. Várható befejezési ideje szeptember 30.

A morgó egőfej a melegvíz-szerető lakónak csak arról duruzsol, mi van. Hogy mi nincs, arról az igazgató beszél.

— A rókusi fűtőműnél kellene a „beüzemeléshez” egy úgynevezett égőgő,

amely a lángot osztja szét. A Láng Gépgyár Dombóvári Gyára készíti — de még nincs itt. A fűtési hőcserélő is beüzemelésre vár, és a meleg víz szabályozása sem megoldott még. Felsőváros az I-es fűtőműnél égőcsere-t végeznek, a II-es számú kazánháznál viszont új beruházásként bővítést, mellette pedig termálenergia-hasznosító kísérletet végeznek. 1500 lakást ellátó fűtőművet 2800 lakást kiszolgálóra bővítik. Nagy munkát ad ezzel párhuzamosan a Lenin körút 36-38. számú házban lévő fűtőmű rekonstrukciója is. Legutóbbi tárgyalásokról a következő „nem hivatalos”, de védhetetlen „közvéleményt” adta ki a VGV: „A jelenlegi helyzetben az a körülmény, hogy a Felsőváros II-es fűtőműre kapcsolt lakásokat nem tudjuk zökkenőmentesen fűteni. A beruházó és a kivitelező ígérte, hogy mindent elkövet, hogy a fűtési igény kezdetére a fűtés megkezdődhessen — akkor is, ha nem teljes kapacitással és részben ideiglenes megoldásokkal...”

A Lenin körüti munkák elvégzésére is biztató ígért van: október 15-én indulhat a fűtés, a vállalat viszont azt kerte, úgy kérszitek el, hogy hidegebb idő esetén előbb is fűthes-senek.

Addig is: bizzunk a Napban...

Igriczi Zsigmond

(Következik: Gázt nekik!)

Lakótelepeken — lassabban

A baleseti statisztikák egyértelműen bizonyítják, a közlekedési szabályok korábban nem szolgálták a városrészekben lakók érdekeit. A tavalyi szabálmódosítás már nyílt a gondolkon. A főként nyugati országokban sikeresen alkalmazott „lakó-pihenő övezet” előírásait adaptálták. Hazánkban ennek még nincsenek forgalomszabályozási tapasztalatai, éppen ezért a bevezetés előtt széles körű vizsgálatot kell végezni. A közlekedési miniszter 20/1984. KM számú rendelete a pihenőövezet bevezetésének engedélyezését a megyei tanács hatáskörébe utalta.

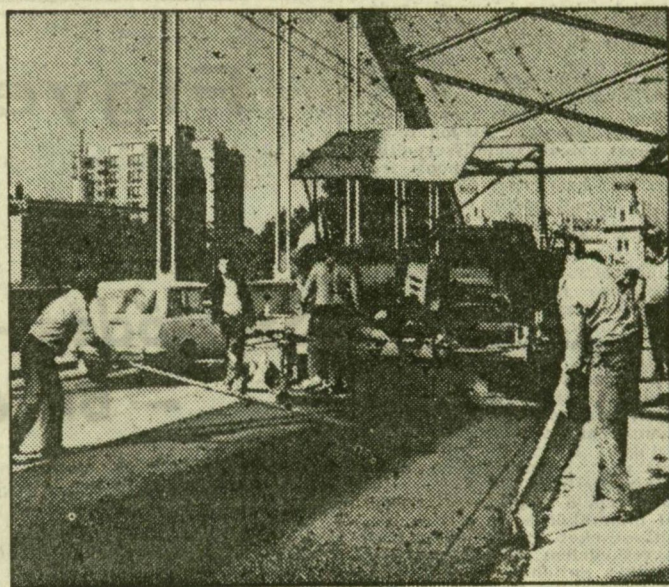
A közlekedésbiztonsági tanács hét végén Mórahalmon tartotta kihelyezett ülését, amelyen **Dankó János**, a városi tanács közlekedési

csoportvezetője tartott átfogó előadást erről a témáról.

Alapeel, hogy a lakótelepi egysegeket átmenő forgalom ne terhelje, az úttest szélessége ne haladja meg a két nyomósávot, ne legyen az út mindenáron egyenes, s így ne lehessen száguldozni. Ahol csak mód van rá, nem építenek egyirányú utcát. Ez is a sebesség csökkentését szolgálja! Igyekezzen biztosítani, hogy a gyermekintézményekhez önálló, közutat alig keresztező gyalogjárdaq vezessenek. Kívánatos volna tömegközlekedési eszközöket venni igénybe, mintsem személykocsikat, motorokat.

A Közlekedéstudományi Intézet, az egységes hazai gyakorlat kialakítására, számos szempont figyelembevételével tett javaslatot a pihenőövezetre. A szegedi szakemberek, lakossági kérések és forgalomelemzések alapján, úgy határoztak, hogy az Északi városrészen két helyen, valamint Újszegeden, Odesszában vezetik be az új korlátozást. Az Északi lakóterületen a következő utak által határolt részen jelölik ki a kísérleti területet: Csongrádi sugárút, Makkosháza körút, Agyagos utca, Rózsa utca; valamint a Csongrádi sugárút, Rókusi körút, Makkoserdő sor. A jogszabály szerint jelzőáblával ellátott területre csak a következő járművek hajthatnak be: kerékpár, a lakók és a látogatók autói, motorjai, az áruszállítást végző, legfeljebb 3 és fél tonnás teherkocsik, az építkezéshez kőműjavításhoz, úttisztításhoz szükséges gépek.

Ezekben az övezetekben maximálisan 20 kilométerrel szabad közlekedni, s ahol indokolt, még ezt is csökkentik. Parkolni kizárólag az arra kijelölt helyeken lehet. A sebesség csökkentésére a burkolatba akadályokat építenek, vagy virágkalyukkal szűkítik az úttestet.

Felújították a régi szegedi közúti hid burkolatát. A Magas- és Mélyépítő Vállalat szakemberei csütörtökön este láttak hozzá. Először aszfaltmaróval távolították el a felső rétegeket, majd új „szőnyeget” terítettek. A munkák befejeztével természetesen megszűnt a sebességkorlátozás.